

kan skride til en Revision af disse Love; det gælder først og fremmest Toldloven, som ogsaa den højtærede Minister fremhævede, men det er jo givet, at de andre Love, som staar i nær Forbindelse med den, maa følge Toldloven i saa Henseende. Jeg kan altsaa anbefale denne Udsættelse. Der kunde maaske være Spørgsmaal om, hvorvidt den ikke er lovlig kort, men skulde det vise sig, har man jo altid den Udvej, at man senere kan fremkomme med Forslag om yderligere Udsættelse. Jeg skal anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme og uforandret Vedtagelse.

Holger Petersen: Som den højtærede Finansminister udtalte, vil det under de nuværende Forhold være umuligt at paabegynde Behandlingen af Toldloven og de Love, som knytter sig dertil, og jeg skal derfor anbefale det foreliggende Lovforslag. Det forekommer mig dog, at den foreslaaede Frist for Udsættelsen af Revisionen, nemlig til Udgangen af Aaret 1917, er for kort, navnlig da man forhaabentlig forinden skrider til Forhandling om Handelstraktater og ikke gør som sidst, da man først vedtog Toldloven med dens mange Nedsættelser i Toldsatserne og derefter optog Forhandlingerne om Handelsstraktaterne, som naturligvis maatte løbe ud i Sandet, thi der var intet at handle om — Toldloven var en barberet Puddel. Hvis man derfor ikke denne Gang vil begaa den samme Fejl som sidst og toldlovgive uden Hensyn til Handelstraktater og Forholdenes Udvikling ude omkring i Verden efter Krigen, vil den foreslaaede Udsættelse neppe vise sig tilstrækkelig.

Imidlertid forberedes Revisionen af Toldloven, og der skyldes den højtærede Finansminister en Tak, fordi der denne Gang, i Modsætning til forrige Gang, er sket Henvendelse til Industri og Haandværk om at fremkomme med Udtalelser og Ønsker vedrørende Toldlovens Revision. Dette ser for saa vidt meget tiltalende ud, men Vanskeligheden opstaar, naar den industridrivende blandt andet savner al Vejledning om, hvorledes Toldlovsforslaget til sin Tid vil komme til at se ud. Naturligvis maa man gaa ud fra den nugældende Toldlovs Positioner, men der er jo mange andre Faktorer, der spiller ind i Forholdet, saaledes Raastoffernes høje Priser og den højere Arbejds løn, der i de fleste Fag betales herhjemme i Modsætning til Udlandet, og meget andet, som gør, at Beskyttelsen mod Udlandets Overproduktion svinder ind til et Minimum.

Det har derfor glædet mig af Forhandlingerne i det andet Ting at se, at den højtærede Finansminister har stillet sig villigt overfor Ønsket om, at der senere hen maa gives Industrien Lejlighed til at udtale sig om de forskellige Toldpositioner, naar vi kommer ind i mere rolige Forhold. Men skal dette ikke blive en Kamp mod Vejmøller, maa det dog finde Sted paa det Tidspunkt, hvor Industrien har Kendskab til, hvorledes Toldlovsforslaget vil komme til at se ud. Dette haaber jeg, den højtærede Finansminister vil give mig Ret i.

Endelig vil jeg tillade mig at henstille til den højtærede Minister, at der ogsaa under Udarbejdelsen af Toldlovsforslaget vil blive taget Hensyn til nye Erhvervsmuligheder her i Landet — det, jeg vil kalde de ufødte Industrier. Det forekommer mig, at Finansministeren ved Forberedelsen af Toldloven maa være den naturlige Talsmand for disse, thi der er jo ellers ingen til at tage sig af saadanne Muligheder. Ved Siden af den højtærede Ministers store Opgave: at finde nye Skatteobjekter, der kan bringe Balance paa Statsbudgettet, forekommer det mig at være en nyttig og betydningsfuld Opgave gennem Toldloven at skabe nye Erhvervsmuligheder her i Landet. Ingen Sinde har det i højere Grad end under de nuværende Forhold vist sig, hvilken Betydning det har, og hvor overordentlig vigtigt det er, at de hjemlige Erhverv paa de fleste Omraader kan tilfredsstille Landets Behov, hvor Tilførsler fra Udlandet glipper. Men der ligger mange Erhvervsmuligheder uløste. Jeg skal saaledes nævne den kemiske Industri, som fik en meget ublid Behandling i den nugældende Toldlov. Jeg skal nævne Kartoffelmelsindustrien, som, saa længe den havde Toldbeskyttelse, trivedes og gav et godt Udbytte i Vestjyllands Hedeegne, men, da Tolden ophævedes, maatte opgive Kampen mod Udlandets Overproduktion. Da vi nu ikke har nogen Kartoffelmelsindustri herhjemme, har vi i Krigens Tid maattet betale omkring den 3-dobbelte Pris for Kartoffelmel, eller henimod 3 Mill. Kr., til Udlandet. Det vilde glæde mig, om den højtærede Finansminister vilde tage denne Sag under nærmere Overvejelse.

Finansministeren (Brandes): At Udskydelsen af disse Frister ikke er sat længere end til Udgangen af 1917, er ret naturligt, thi man vil forstaa, at Finansministeren i Oktober 1915 ikke med Rime-